

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoPr/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521200303
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8521200303.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobcu: J. H. Y., nar. XX.XX.XXXX, R., D. XX, zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Gráčíkom, Nitra, Farská 40, proti žalovanej: Základná škola s materskou školou S. XX, so sídlom S. XX, Z.: XX XXX XXX, zastúpenej advokátom Mgr. Karolom Ševcom, Prešov, Hlavná 29, IČO: 37 941 721, o neplatnosť výpovede, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 9Cpr/4/2023-355 zo dňa 19.02.2024 takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa v konaní domáhal určenia, že výpoveď žalovaného zo dňa XX.XX.XXXX, doručená žalobcovi dňa XX.XX.XXXX je neplatná. Zároveň žiadal zaviazať žalovaného na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru v sume jeho priemerného zárobku od XX.XX.XXXX do znovuumožnenia výkonu práce s úrokom z omeškania od XX.XX.XXXX do zaplatenia, tiež žiadal zaplatenie nárokov zo sociálneho poistenia a sociálneho zabezpečenia za uvedené obdobie.

2. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudok rozhodol, cit.:

„I. Žalobu zamieta.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% a to do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie vo výške týchto trov.“

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu, podľa ktorého žalobca uzatvoril so žalovaným na dobu neurčitú pracovnú zmluvu dňa XX.XX.XXXX, podľa ktorej žalobca nastúpil do práce dňa XX.XX.XXXX na funkciu učiteľa. Dňa XX.XX.XXXX nadobudol účinnosť pracovný poriadok ZŠ S., upravujúci v III. časti pracovnú disciplínu zamestnancov školy. Podľa článku 11 sú zamestnanci povinní plniť pokyny nadriadených, dodržiavať vnútorné predpisy, a iné. V článku 14 poriadok upravuje pracovnoprávne dôsledky porušenia pracovnej disciplíny. S platnosťou od XX.XX.XXXX žalovaný vydal prevádzkový poriadok a vnútorný režim školy v čase mimoriadnej situácie, upravujúci organizáciu vyučovania, personálne zabezpečenie prevádzky školy, ranný zdravotný filter, organizáciu výchovnozdelávacieho procesu opatrenia školy kvôli prevencii nákazy Covid-19. Dňa XX.XX.XXXX vydal riaditeľ školy Príkazný list č. X/XXXX v súvislosti s pozitívnym vývojom epidemiologickej situácie na Y. a opatrením Úradu verejného zdravotníctva SR pre šírenie respiračného ochorenia vyvolaného novým koronavírusom Covid-19, podľa ktorého zamestnanci prichádzajú na pracovisko iba za predpokladu, že nevykazujú príznaky ochorenia na Covid-19, sú povinní sa podrobiť náhodnému meraniu telesnej teploty. Podľa bodu 6 Príkazného listu riaditeľa školy, zamestnanci sú povinní v priestoroch školy používať rúško,

prípadne jeho primeranú náhradu. Listom zo dňa XX.XX.XXXX žalovaný písomne upozornil žalobcu na porušovanie pracovnej disciplíny s upozornením na možnosť ukončenia pracovného pomeru s odôvodnením, že dňa XX.XX.XXXX bolo jeho priamym nadriadeným na pracovisku zistené porušovanie pracovnej disciplíny odmietaním nosenia rúška alebo jeho náhrady. V tejto súvislosti bol so žalobcom urobený ústny pohovor s výzvou na zjednanie nápravy. Dňa XX.XX.XXXX bolo opätovne zistené, že žalobca nerešpektuje vyššie uvedené nariadenie a opatrenie a v priestoroch školy nepoužíva rúško, a preto zamestnávateľ toto konanie žalobcu považuje za závažné porušenie pracovnej disciplíny s tým, že konanie žalobcu má zásadný vplyv na zabezpečenie BOZP žiakov a zamestnancov školy, na čo bol žalobca písomne upozornený. Zároveň bol písomne upozornený na možnosť zamestnávateľa ukončiť s ním pracovný pomer v prípade, ak nedôjde z jeho strany k náprave a zistí sa opätovné porušovanie pracovnej disciplíny. Písomné upozornenie žalobca prevzal dňa XX.XX.XXXX. Dňa XX.XX.XXXX žalovaný pre žalobcu vyhotovil opakované písomné upozornenie pre porušovanie pracovnej disciplíny s upozornením na možnosť ukončenia pracovného pomeru. V uvedenom upozornení žalovaný poukazuje na písomné upozornenie pre porušovanie pracovnej disciplíny doručené žalobcovi dňa XX.XX.XXXX, poukazuje na opakované porušenie pracovnej disciplíny žalobcom dňa XX.XX.XXXX a na skutočnosť, že dňa XX.XX.XXXX sa konala operatívna porada pedagogických a odborných zamestnancov, na ktorej opätovne žalobca nemal rúško. Na výzvu o nasadení rúška, žalobca nereagoval, preto bol vyzvaný zamestnávateľom na opustenie rokovacej miestnosti. Neurobil tak, a preto na zjednanie nápravy riaditeľom školy bola privolaná policajná hliadka. Vzhľadom na sústavné nerešpektovanie nariadenia riaditeľa školy, na priame nabádanie žiakov, aby v priestoroch školy nenosili rúško, považoval zamestnávateľ opakované konania žalobcu za závažné porušenie pracovnej disciplíny s tým, že jeho konanie má zásadný vplyv na zabezpečenie BOZP žiakov a zamestnancov školy, na čo bol žalobca písomne upozornený. Zároveň bol upozornený na možnosť zamestnávateľa ukončiť s ním pracovný pomer výpoveďou v prípade, ak nedôjde z jeho strany k náprave a zistí sa opätovné porušenie pracovnej disciplíny. Opakované písomné upozornenie žalobca prevzal dňa XX.XX.XXXX. Dňa XX.XX.XXXX výbor ZO odborového zväzu pracovníkov školstva pri Základnej škole a materskej škole S. vyhotovil vyjadrenie, obsahom ktorého je reakcia na žiadosť riaditeľa školy na vyjadrenie súhlasu so skončením pracovného pomeru s členom výboru ZO - žalobcom. Výbor ZO súhlasil s ukončením pracovného pomeru žalobcu podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka k práce.

4. Dňa XX.XX.XXXX žalovaný doručil žalobcovi písomnú výpoveď zo dňa XX.XX.XXXX podľa ust. § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce. Skutkovo žalovaný výpoveď odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX priamy nadriadený žalobcu zistil porušenie pracovnej disciplíny spočívajúce v tom, že žalobca odmieta nosiť rúško alebo jeho náhradu v priestoroch základnej školy, čím porušil opatrenia Úradu verejného zdravotníctva SR, nariadenia Ministerstva školstva SR, ako aj Príkazný list č. X/XXXX riaditeľa školy. Žalobca bol upozornený po vykonanom pohovore na porušenie pracovnej disciplíny a bol požiadaný na zjednanie nápravy. Dňa XX.XX.XXXX bolo opätovne zistené, že žalobca nerešpektuje vyššie uvedené nariadenia, čo zamestnávateľ považuje za závažné porušenie pracovnej disciplíny vzhľadom na celospoločenskú zdravotnú situáciu v súvislosti s pandémiou Covid-19 a konanie žalobcu malo zásadný vplyv na zabezpečenie BOZP žiakov a zamestnancov školy, na čo bol žalobca upozornený listom zo dňa XX.XX.XXXX s tým, že zamestnávateľ môže s ním ukončiť pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce v prípade, ak nedôjde z jeho strany k náprave a zistí sa opätovné porušenie pracovnej disciplíny. Dňa XX.XX.XXXX bol so žalobcom urobený opätovný pohovor za účasti riaditeľa školy a zástupcov. V daný deň bolo zistené, že žalobca a niekoľko žiakov školy nerešpektovali nariadenie riaditeľa školy v otázke povinnosti nosenia rúška. Žiaci sa vyjadrili, že im žalobca dovolil nemať rúško na vyučovacej hodine, svojvoľne zrušil príkaz riaditeľa školy o povinnosti nosenia rúška pre žiakov. Na pohovore bol žalobca požiadaný o prehodnotenie svojho postoja a rešpektovania prijatých nariadení na úrovni ústredných štátnych orgánov i riaditeľa školy. Dňa XX.XX.XXXX na konanej operatívnej porade pedagogických a odborných zamestnancov žalobca nerešpektoval výzvu riaditeľa školy, prišiel na poradu bez ochranného rúška a nebol ochotný opustiť rokovaciu miestnosť. Ešte v ten istý deň bol opakovane písomne upozornený na porušenie pracovnej disciplíny a bol upozornený na možnosť ukončenia pracovného pomeru. Vzhľadom na súčasnú celospoločenskú zdravotnú situáciu v súvislosti s pandémiou Covid-19 a na to, že konanie žalobcu má zásadný vplyv na zabezpečenie BOZP žiakov a zamestnancov školy a keďže žalobca opakovane odmieta zmenu svojho postoja k rešpektovaniu nariadení, porušuje pracovnú disciplínu v otázke rešpektovania nariadení na pracovisku, nie je objektívne možné, aby bol naďalej zamestnávateľ v pracovnom pomere. Jeho pracovný pomer skončí uplynutím výpovednej doby dvoch mesiacov. Skončenie pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. e) ZP bolo odsúhlasené zástupcami zamestnancov.

5. Súd mal za preukázané, že výpoveď daná žalobcovi je určitá a zrozumiteľná a porušenie pracovnej disciplíny je v nej skutkovo nezameniteľne opísané, a teda nemôže vzniknúť pochybnosť o skutkoch, ktoré viedli k výpovedi. Rovnako boli dodržané ustanovenia o predchádzajúcom upozornení na porušovanie pracovnej disciplíny a ust. § 240 ods. 9 Zákonníka práce. Súd konštatoval, že pokiaľ ide o samotné porušenie pracovnej disciplíny žalobcom, k povinnosti učiteľa patrí rešpektovanie platného právneho poriadku Slovenskej republiky. Každý učiteľ je povinný vychádzať z prezumpcie ústavnosti a zákonnosti prijatých zákonov a právnych predpisov nižšej právnej sily prijatých na ich vykonanie. Učiteľ však nie je oprávnený prijímať rozhodnutia o tom, že niektorá súčasť platného právneho poriadku Slovenskej republiky nie je platná, resp. nie je v súlade s právnymi predpismi vyššej právnej sily alebo svoje slobodné vyjadrenia, názory transformovať do protiprávných úkonov. Nie je preto akceptovateľné správanie a vystupovanie učiteľa, ktorý opakovane a úmyselne v čase pandémie porušoval právne povinnosti ustanovené opatreniami Úradu verejného zdravotníctva SR a nerešpektoval upozornenia a príkazy nadriadeného zamestnanca, resp. zamestnávateľa. Nerešpektovanie protiepidemiologických opatrení (najmä nenosenie ochrany horných dýchacích ciest) znižuje morálnu integritu učiteľa. Opatrenie Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky pri ohrození verejného zdravia sp. zn. OLP/7852/2020 zo dňa 29.09.2020 uvádzalo, že všetkým osobám sa zakazuje s účinnosťou od XX.XX.XXXX od X.XX hodiny do odvolania pohybovať sa na verejnosti, v exteriéroch, v priestoroch interiérov, budov alebo v priestoroch verejnej dopravy bez prekrytia horných dýchacích ciest (nos, ústa), ako je napríklad rúško, šál, šatka. Opatrenia Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky pri ohrození verejného zdravia sp. zn. OLP/8323/2020 zo dňa 14.10.2020 uvádzalo, že všetkým osobám sa zakazuje s účinnosťou od XX.XX.XXXX od X.XX hodiny do odvolania pohybovať sa na verejnosti, v exteriéroch, v priestoroch interiérov, budov alebo v prostriedkoch verejnej dopravy, bez prekrytia horných dýchacích ciest (nos, ústa) rúška, respirátorom bez výdychového ventilu, šalom či šatkou.

6. S ohľadom na vyššie uvedené bolo pre súd pri posudzovaní prejednávanej veci kľúčové, že všetky žalobcom spochybňované opatrenia boli vydané v súlade s článkom 123 Ústavy SR na základe zákonného splnomocnenia uvedeného v § 48 zákona o ochrane verejného zdravia. Zákon v danej splnomocňovacej právnej norme zakotvil oprávnenie Úradu verejného zdravotníctva SR vyššie uvedené opatrenia Úradu verejného zdravotníctva SR, vydať. Ich vydaním sa stali súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky, ktorou zostali až do okamihu, kým neboli zrušené alebo kým na to určená autorita nevyslovila ich nesúlad s inými súčasťami právneho poriadku.

7. Z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by žalobca napadol vyššie uvedené opatrenia Úradu verejného zdravotníctva SR niektorým so zákonom predpokladaných postupov. Žalobca si sám vnútorne vyhodnotil, že citované opatrenia sú rozporné s právnymi predpismi vyššej právnej sily a prestal sa nimi riadiť. Preskúmané opakované porušenie pracovnej disciplíny na strane žalobcu dosiahlo potrebnú intenzitu. Žalobca napriek opakovaným upozorneniam zo strany zamestnávateľa nerešpektoval protiepidemiologické opatrenia, naviac tento svoj postoj preniesol aj na svojich žiakov, čím ich neprípustne učil, že sa sami majú rozhodovať o tom, ktorú súčasť platného právneho poriadku rešpektovať ne/budú. Vzhľadom na opakované porušenie pracovnej disciplíny zo strany žalobcu, výpoveď daná žalobcovi je dôvodná a pri jej daní bol dodržaný aj zákonný postup. Preto súd žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

8. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 251, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, a preto má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalobcovi.

9. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca, a to z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP. V odvolaní uviedol, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva, keď v záhlaví napadnutého rozsudku neoznačil právnu zástupkyňu žalobcu H. G. X.. Uznesením Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory zo dňa XX.XX.XXXX s vyznačením pečiatky právoplatnosti ku dňu XX.XX.XXXX bol H.. G. X., advokátke, pozastavený výkon advokácie. Disciplinárne rozhodnutie nie je právnym titulom vyčiarknutia advokátky zo zoznamu advokátov a zániku oprávnenia na výkon advokácie. Takýmto rozhodnutím je až uznesenie Predsedníctva SAK podľa § 7 ods. 1 písm. f) spojení s § 56 ods. 2 písm. e) zákona o advokácii. Uznesenie Predsedníctva SAK o vyčiarknutí H.. G. X. zo zoznamu advokátov, nebolo vydané. Napriek uvedenému súd prvej inštancie uznesením zo dňa XX.XX.XXXX č. k. 9 Cpr/4/2023 - 333 rozhodol o neprípustnosti

všeobecného zastupovania žalobcu H. G. X.. S týmto uznesením sa žalobca nestotožňuje, nakoľko napriek evidovaniu dôkazov, ktoré objektívne vyvrátili domnienku správnosti pečiatky právoplatnosti na uznesení Predsedníctva SAK zo dňa XX.XX.XXXX o pozastavení výkonu advokácie, súd vytvoril fikciu o pozastavenom výkone advokácie a takto ohýbajúc právo vydal rozhodnutie o neúplnosti žaloby a o potrebe jej doplnenia podpisom žalobcu pod hrozbou odmietnutia žaloby. Ide o úmyselné, arbitrárne a protiústavné rozhodnutie, extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti. Je preto neudržateľné, aby konajúci súd ignoroval skutočný právny stav veci a v spolupráci s advokátskou komorou, aby na základe jej právne irelevantných pokynov podľa oznámenia, maril spravodlivosť spôsobom bránenia právnej zástupkyne H. G. X. v prítomnosti v konaní pred súdom, bez právoplatného rozhodnutia Predsedníctva SAK o jej vyčiarknutí, resp. o pozastavení výkonu advokácie.

10. K veci samej žalobca uviedol, že výpoveď zo zamestnania mu bola daná z dôvodu, že ako učiteľ základnej školy sa odmietol podriaďovať nezákonnej požiadavke riaditeľa školy, aby si pre vstup na pracovisko prekryval horné dýchacie cesty. Dôvodom výpovede malo byť porušenie pracovnej disciplíny, keď žalobca nerešpektoval Opatrenia Úradu verejného zdravotníctva SR zo dňa 29.09.2020, č. OLP/7852/2020 zo dňa 14.10.2020 a č. OLP/8323/2020 o zákaze pohybu na verejnosti bez prekrytia horných dýchacích ciest. K tomu uviedol, že akty Úradu verejného zdravotníctva SR nie sú právne predpisy, čo vyplýva z uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 24.09.2020 sp. zn. II.ÚS 411/2020. Ide o individuálne právne akty s normatívnym prvkom, teda hybridné správne akty. Opatrenie s povahou hybridného správneho aktu podľa Ústavného súdu SR nie je právnou normou, a teda nemôže byť všeobecne záväzným právnym predpisom. Bez ohľadu na skutočnosť, že citované akty Úradu verejného zdravotníctva SR nie sú právne predpisy, ide o podzákonné správne akty, ktoré rovnako ako právne predpisy nižšej právnej sily, musia vychádzať zo zákona. V Zbierke zákonov Slovenskej republiky sa nenachádza zákon, ktorý ukladá povinnosť prekrytia horných dýchacích ciest. Uvedené znamená, že porušenie podzákonného aktu bez toho, aby bola porušená povinnosť uložená zákonom, nie je priestupkom. Rovnako to znamená, že porušenie podzákonného aktu bez toho, aby bola porušená povinnosť uložená zákonom, nie je porušením pracovnej disciplíny. Požiadavka zákonnosti platí nielen pre priestupkovú zodpovednosť, ale aj pre pracovnoprávnu, disciplinárnu a inú zodpovednosť. Žalobca bol postihnutý výpoveďou za konanie - neprekrytie horných dýchacích ciest, ktoré síce je porušením podzákonného aktu, ale nie je porušením povinnosti uloženej zákonom. Takúto výpoveď nemožno považovať za zákonnú, pretože absentuje požiadavka materiálnej zákonnosti podľa článku 1 ods. 1 Ústavy SR. Žalobca porušením podzákonného aktu zakazujúceho vychádzať na verejnosť bez prekrytia horných dýchacích ciest neporušil žiadnu povinnosť uloženú zákonom. Výpoveď žalovaného daná žalobcovi pre porušenie podzákonného aktu bez toho, aby tým žalobca porušil právnú povinnosť je neplatná. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň podal návrh na opravu chyby v písaní a inej nesprávnosti a žiadal o doplnenie označenia právnej zástupkyne žalobcu H. G. X. v záhlaví rozsudku.

11. K odvolaniu sa vyjadril žalovaný navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi. Uviedol, že právoplatným uznesením súd rozhodol, že zastupovanie žalobcu H. G. X. v predmetnom konaní je neprípustné. Je zrejmé, že H. G. X. bola rozhodnutím stavovskej organizácie - Slovenskej advokátskej komory vyčiarknutá zo zoznamu advokátov, takže nemohla podať odvolanie za žalobcu ako advokátka a ani ako všeobecný zástupca aj s poukazom na uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 9Cpr/4/2023 - 333 zo dňa 22.11.2023. Z tohto dôvodu žalovaný žiadal, aby odvolanie podané H. G. X. bolo odmietnuté ako podané neoprávnenou osobou. K veci samej uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za správny čo do zistenia skutkového stavu veci, ako aj právneho posúdenia. Výpoveď z pracovného pomeru má formálne aj materiálne náležitosti, je určitá a zrozumiteľná, čo tvrdí aj samotný žalobca s tým, že stranám sporu je zrejmé, že žalobcovi bola daná výpoveď pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny postupom podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce z dôvodu opakovaného porušenia pracovnej disciplíny. Súd prvej inštancie sa správne vypořiadal aj s otázkou porušenia pracovnej disciplíny žalobcom v bodoch 14 až 19 napadnutého rozsudku. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi.

12. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) oprávneným subjektom (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasledujúce CSP, bez nariadenia

odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. Odvolací súd považoval za potrebné v prvom rade sa vysporiadať s námietkou žalobcu týkajúcou sa neprípustnosti zastupovania žalobcu H. G. X. v predmetnom pracovnoprávnom spore.

14. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Procesné podmienky predstavujú základné procesné predpoklady, aby mohol súd autoritatívne rozhodnúť vo veci samej. Existencia a splnenie procesných podmienok je predpokladom poskytnutia súdnej ochrany ohrozeným alebo poškodeným subjektívnym právam v rozsahu Čl. 1 CSP. Súd je povinný zisťovať ich existenciu a splnenie v každom štádiu konania, teda aj v štádiu odvolacieho konania.

15. Teória civilného práva procesného rozoznáva vecné procesné podmienky, ktorými sú v sporovom konaní žaloba a splnenie poplatkovej povinnosti, ďalej procesné podmienky na strane súdu, ktorými sú právomoc, príslušnosť a zákonné obsadenie súdu a napokon aj procesné podmienky na strane sporových strán (pozitívne procesné podmienky) ktorými sú procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, povinné zastúpenie advokátom, spôsobilosť byť zástupcom s riadnym plnomocenstvom a tzv. negatívne procesné podmienky medzi ktoré patria prekážka začatého konania a prekážka rozsúdenej veci.

16. Skúmanie splnenia procesných podmienok je úradnou povinnosťou prvoinštančného súdu a rovnako aj súdu odvolacieho počas celého priebehu konania. Nedostatky niektorých procesných podmienok sú neodstrániteľné, čo znamená, že prítomnosť takéhoto nedostatku absolútne bráni súdu v konaní a rozhodnutí vo veci a jedine správne rezultuje do zastavenia konania. Nedostatky iných procesných podmienok sú odstrániteľné, a teda súd po zistení nedostatku procesnej podmienky sa pokúsi tento nedostatok odstrániť vlastným postupom alebo výzvou voči strane sporu. Vadou predpokladanou v § 365 ods. 1 písm. a) CSP tak trpí konanie pred prvoinštančným súdom v prípade, keď tento vec prejednal a rozhodol napriek nesplneniu niektorej z vyššie uvedených procesných podmienok.

17. Z obsahu podaného odvolania zo dňa 22.03.2024 (č. I. 363 - 369) je zrejmé, že nejde o odvolanie H.. X., ale o odvolanie žalobcu. V odvolaní je jasne uvedené, že proti rozsudku Okresného súdu Prešov podáva žalobca odvolanie, že žalobca odôvodňuje odvolanie a na konci odvolania na mieste pre podpis bolo uvedené meno a priezvisko žalobcu, hoci s dôvetkom „v. z. H. G. X.“ Uznesenie, ktorým súd prvej inštancie nepripustil zastupovanie žalobcu H.. G. X., nemení nič na povinnosti súdov posudzovať podania strán alebo iných osôb podľa ich obsahu v zmysle § 124 ods. 1 CSP.

18. Vzhľadom na obsah podaného odvolania v intenciách zrušujúceho uznesenia NSSR zo dňa 25.06.2025 č. k. 9CdoPr/1/2025, odvolací súd podľa § 373 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie za účelom odstránenia vady podania spočívajúce v nedostatku uznania procesného úkonu ako vlastného prejavu vôle žalobcu, obsahujúceho jeho odvolanie proti rozsudku zo dňa 22.03.2024 (č. I. 363 - 369 spisu). Keďže samotné odvolanie žalobcu, ako aj ním predložené plnomocenstvo udelené advokátovi H. R. E. trpelo vadou podania (nedostatok podpisu žalobcu na plnomocenstve a nedostatok podpisu žalobcu na podanom odvolaní) a išlo o vadu odstrániteľnú, odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie za účelom vyzvať odvolateľa na odstránenie uvedených nedostatkov tak, aby chýbajúce náležitosti odvolania odvolateľ doplnil (§ 373 ods. 1 CSP).

19. Uznesením zo dňa 25.09.2025 súd prvej inštancie vyzval žalobcu na odstránenie vád podania odvolania spočívajúce v tom, že toto podanie nie je žalobcom podpísané. Zároveň vyzval žalobcu, aby predložil originál plnomocenstva zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým žalobca splnomocňuje advokáta H.. R. E. na zastupovanie žalobcu v konaní 9 Cpr /4/2023 Okresného súdu Prešov a vo všetkých veciach a konaniach s tým súvisiacich.

20. Dňa XX.XX.XXXX sa osobne dostavil na súd žalobca, ktorý osobne podpísal odvolanie proti rozsudku zo dňa XX.XX.XXXX nachádzajúce sa na č. I. 363 až 369 spisu, tiež predložil na založenie do spisu originál plnomocenstva zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým žalobca splnomocnil advokáta H.. R. E. na zastupovanie žalobcu v konaní Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Cpr/4/2023, ako aj vo všetkých veciach a konaniach s tým súvisiacich (č. I. 382 spisu). Vzhľadom na to, že H.. X. v čase podania odvolania nebola

advokátkou a žalobca vady podania (nedostatok podpisu žalobcu na podanom odvolaní) v odvolacom konaní odstránil podľa výzvy súdu prvej inštancie, odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

21. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX bola medzi žalovaným ako zamestnávateľom a žalobcom ako zamestnancom uzatvorená pracovná zmluva na dobu neurčitú, v zmysle ktorej bol so žalobcom pracovný pomer dohodnutý na neurčito odo dňa XX.XX.XXXX na výkon funkcie (druh práce) učiteľ Základnej školy S., s miestom výkonu práce Základná škola s materskou školou S.. Dňa XX.XX.XXXX bola žalobcovi zo strany žalovaného doručená výpoveď podľa ust. § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce z dôvodu opakovaného menej závažného porušenia pracovnej disciplíny. V uvedenej listine žalovaný uviedol, cit.: „Dňa XX.XX.XXXX bolo Vaším priamym nadriadeným zistené, že porušujete pracovnú disciplínu, a to tým, že odmietate nosiť rúško alebo jeho náhradu (šatku, šál, buffku a pod.) v priestoroch Základnej školy s materskou školou S. XX, čím ste sa dopustili porušenia opatrení Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, nerešpektovali ste rozhodnutia a nariadenia Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky a taktiež ste nerešpektovali Príkazný list riaditeľa školy č. X/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX a ďalšie jeho nariadenia. V uvedený deň bol s Vami urobení ústny pohovor za účasti riaditeľa školy a zástupcov riaditeľa školy, na ktorom ste boli dôrazne upozornení, že porušujete pracovnú disciplínu pri ignorovaní nepoužívania rúška v priestoroch Základnej školy s materskou školou S. XX a boli ste požiadaný o zjednanie nápravy. Dňa XX.XX.XXXX bolo opätovne zistené, že ste naďalej nerešpektovali vyššie uvedené nariadenia a vzhľadom k tomu, že ste sa dopúšťali porušenia ust. čl. 11 bod 1 písm. a), c), d), čl. 12 bod. 1 písm. a) a bod 4 Pracovného poriadku zo dňa XX.XX.XXXX a § 81 písm. a), c) Zákonníka práce, čo považujeme za závažné porušenie pracovnej disciplíny a vzhľadom na súčasnú celospoločenskú zdravotnú situáciu v súvislosti s pandémiou COVID - 19, Vaše konanie malo zásadný vplyv na zabezpečenie BOZP žiakov a zamestnancov školy, na čo ste boli listom zo dňa XX.XX.XXXX aj písomne upozornený s tým, že zamestnávateľ môže s Vami ukončiť pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce v prípade, ak nedôjde z Vašej strany k náprave a zistí sa opätovné porušenie pracovnej disciplíny. Dňa XX.XX.XXXX bol s Vami urobený opätovný pohovor za účasti riaditeľa školy a zástupcov riaditeľa školy. V tento deň bolo na piatej vyučovacej hodine, v čase o XX:XX hod. zistené, že vy a niekoľko žiakov triedy ste nerešpektovali nariadenie riaditeľa školy v otázke povinnosti nosenia rúška vo vzťahu k zamestnancom i žiakom školy. Žiaci sa vyjadrili, že ste im dovolili nemať rúško na vyučovacej hodine, čím ste svojvoľne zrušili príkaz riaditeľa školy o povinnosti nosenia rúška pre žiakov školy. Na pohovore ste boli požiadaný o prehodnotenie svojho postoja a rešpektovanie prijatých nariadení na úrovni ústredných štátnych orgánov i riaditeľa školy. Dňa XX.XX.XXXX ste na operatívnej porade pedagogických a odborných zamestnancov nerešpektovali výzvu riaditeľa školy, prišli ste na ňu bez ochranného rúška, odmietli ste si ho nasadiť a neboli ste ochotný ani opustiť rokovaciu miestnosť. Ešte v ten istý deň ste boli opakovane písomne upozornený na porušenie pracovnej disciplíny s upozornením na možnosť ukončenia pracovného pomeru vzhľadom na súčasnú celospoločenskú zdravotnú situáciu v súvislosti s pandémiou COVID - 19 a na to, že Vaše konanie má zásadný vplyv na zabezpečenie BOZP žiakov a zamestnancov školy. Keďže opakovane odmietate zmenu svojho postoja, k rešpektovaniu nariadení, porušujete pracovnú disciplínu v otázke rešpektovania nariadenia na pracovisku, nie je objektívne možné, aby sme Vás naďalej zamestnávali v pracovnom pomere.“

22. Žalovaný teda listom zo dňa XX.XX.XXXX upozornil žalobcu na porušenie pracovnej disciplíny, ktorej sa mal dopustiť tým, že dňa XX.XX.XXXX odmietol nosiť rúško alebo jeho náhradu v priestoroch Základnej školy s materskou školou S. XX, čím sa dopustil porušenia opatrení Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky a nerešpektoval rozhodnutie a nariadenia Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky a taktiež nerešpektoval Príkaz riaditeľa školy č. X/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Uvedeným listom zo dňa XX.XX.XXXX bol žalobca zároveň upozornený na opätovné porušenie pracovnej disciplíny dňa XX.XX.XXXX, keď vzhľadom na aktuálnu celospoločenskú zdravotnú situáciu v súvislosti s pandémiou Covid-19 naďalej nerešpektoval vyššie uvedené opatrenie a nariadenie a vzhľadom k tomu, že sa dopustil porušenia článku 11 bod 1 písm. a), c), d) článku 12 bod 1 písm. a), bod 4 Pracovného poriadku zo dňa XX.XX.XXXX a § 81 písm. a), c) Zákonníka práce, konanie žalobcu žalovaný považoval za závažné porušenie pracovnej disciplíny s tým, že konanie žalobcu má zásadný vplyv na zabezpečia BOZP žiakov a zamestnancov školy. Zároveň uvedeným listom zo dňa XX.XX.XXXX bol žalobca upozornený, že v prípade, ak nedôjde z jeho strany k náprave a zistí sa

opätovné porušovanie pracovnej disciplíny, žalovaný s ním skončí pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce.

23. Listom zo dňa XX.XX.XXXX žalovaný upozornil žalobcu na ďalšie porušenie pracovnej disciplíny, ktorého sa mal dopustiť dňa XX.XX.XXXX, keď bola vykonaná kontrola riaditeľom školy za prítomnosti zástupcu riaditeľa školy v X.O. triede počas vyučovacej hodiny v čase o XX.XX hod., keď pri vstupe do triedy bolo zistené, že žalobca a niekoľko žiakov triedy nemalo nasadené rúška, na čo bol žalobca vyzvaný riaditeľom školy, aby si žiaci a rúška nasadili a žalobca napriek upozorneniu zo strany riaditeľa školy, si odmietol nasadiť rúško na tvár. Taktiež dňa XX.XX.XXXX, keď sa konala operatívna porada pedagogických a odborných zamestnancov, na ktorej bol prítomný aj žalobca, žalobca si odmietol nasadiť rúško a na výzvu žalovaného, aby tak učinil, žalobca odmietol, na čo riaditeľ školy privolať hliadku policajného zboru, ktorá so žalobcom riešila nerešpektovanie prijatých nariadení.

24. Podmienkou platnosti výpovede podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce je to, že zamestnávateľ v posledných šiestich mesiacoch v súvislosti s porušením pracovnej disciplíny, zamestnanca písomne upozornil na možnosť výpovede. Táto hmotnoprávna podmienka platnosti výpovede bola v prejednávanej veci naplnená. Dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie totiž bolo preukázané, že žalovaný listom zo dňa XX.XX.XXXX (č. I. 58) a listom zo dňa XX.XX.XXXX (č. I. 59) upozornil žalobcu na možnosť výpovede v súvislosti s porušením pracovnej disciplíny, ktorého sa mal dopustiť v dňoch XX.XX., XX.XX., XX.XX. a XX.XX.XXXX. Porušenie pracovnej disciplíny zo strany žalobcu, žalovaný odôvodňoval tým, že žalobca v čase pandémie koronavírusu (Covid-19) odmietol dodržiavať protipandemické nariadenia (porušoval opatrenia Úradu verejného zdravotníctva SR, nerešpektoval rozhodnutia a nariadenia Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR, nerešpektoval Príkazný list riaditeľa školy č. X/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX a ďalšie jeho nariadenia) a pri výkone funkcie učiteľa opakovane úmyselne porušil svoju povinnosť používať preventívnu ochrannú pomôcku - rúško, za účelom prekrytia horných dýchacích ciest, čím jeho konanie v čase od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX malo zásadný vplyv na zabezpečenie BOZP žiakov a zamestnancov školy. Konanie žalobcu preto bez akýchkoľvek pochybností možno považovať za porušenie pracovnej disciplíny v zmysle ust. § 81 písm. a), c) Zákonníka práce. Pracovnú disciplínu v priebehu šiestich mesiacov žalobca opakovane porušil, a preto bol písomne upozornený listom zo dňa XX.XX.XXXX a zo dňa XX.XX.XXXX s upozornením na možnosť ukončenia pracovného pomeru výpoveďou. Žalobca svojím konaním porušil povinnosť pracovať zodpovedne a riadne plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi a dodržiavať právne a ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu učiteľa ním vykonanú (§ 81 písm. a), c) Zákonníka práce). Niet pochybností, že žalobca bol oboznámený s Príkazovým listom riaditeľa školy o povinnosti v priestoroch školy nosiť rúška. Túto svoju povinnosť opakovane odmietol vykonávať, pričom škodlivosť konania žalobcu s ohľadom na mieru jeho zavinenia, spôsob konania a opakovanie je zvýšená. Povinnosť žalobcu používať preventívnu ochrannú pomôcku (rúško) za účelom riadneho prekrytia horných dýchacích ciest ukladali v rozhodnom čase aj účinné opatrenia Úradu verejného zdravotníctva SR, nariadenie Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR, ale aj Príkazný list riaditeľa školy č. X/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Žalobca mal o uvedených opatreniach, nariadeniach pochybnosti, a preto ich mohol v rozhodnom čase napadnúť postupmi, ktoré predpokladá právny poriadok. Žalobca tak neučinil, a preto jeho konanie v čase od XX.XX. do XX.XX.XXXX treba považovať za opakované menej závažné porušenie pracovnej disciplíny.

25. Dňa XX.XX.XXXX nadobudol účinnosť Pracovný poriadok Základnej školy s materskou školou S. ktorý v časti III. upravoval pracovnú disciplínu zamestnancov. Podľa článku 11 je zamestnanec povinný pracovať zodpovedne a riadne podľa svojich síl, vedomostí a schopností, plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi, dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú, ak bol s nimi riadne oboznámený a dodržiavať vnútorné predpisy/smernice vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú, ak bol s nimi riadne oboznámený. Niet pochybnosti, že žalobca bol oboznámený o povinnosti používať preventívnu ochranu pomôcku (rúško) za účelom riadneho prekrytia horných dýchacích ciest, ktorú povinnosť ukladalo aj účinné opatrenie Úradu verejného zdravotníctva SR, nariadenie Ministerstva školstva vedy, výskumu a športu SR, ale aj Príkazný list riaditeľa školy č. X/XXXX. zo dňa XX.XX.XXXX. V článku 14 Pracovný poriadok Základnej školy s materskou školou S. upravoval pracovnoprávne dôsledky porušenia pracovnej disciplíny. Podľa článku 14 bod 3 pri porušení pracovnej disciplíny bude zamestnanec postihnutý po a) skončení pracovného pomeru výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny, ak bol zamestnanec v posledných šiestich mesiacoch v

súvislosti s porušením pracovnej disciplíny písomne upozornený na možnosť výpovede. Je nepochybné, že žalovaný v súvislosti s porušením pracovnej disciplíny zo strany žalobcu, upozornil žalobcu na porušovanie pracovnej disciplíny v dňoch XX.XX., XX.XX., XX.XX. a XX.XX.XXXX, zároveň ho upozornil na možnosť výpovede v súvislosti s porušením pracovnej disciplíny. Podľa článku 14 bod 4 Pracovného poriadku Základnej školy s materskou školou S., za menej závažné porušenie pracovnej disciplíny sa považuje úmyselné nespĺnenie opodstatnených príkazov a pokynov vedúcich zamestnancov alebo odmietnutie ich splniť, za menej závažné porušenie pracovnej disciplíny sa považuje najmä porušovanie pokynov nadriadeného súvisiacich s pracovnou náplňou zamestnanca školy, porušenie bezpečnostných predpisov, nepoužívanie ochranných pomôcok. Tým, že žalobca porušoval pokyny nadriadeného, porušoval bezpečnostné predpisy, neuposlúchol príkaz priameho nadriadeného o nasadení si rúška na tvár, žalobca v čase od XX.XX. do XX.XX.XXXX opakovane porušoval aj napriek písomnému upozorneniu zo strany zamestnávateľa pracovnú disciplínu s možnosťou pristúpenia žalovaného ako zamestnávateľa dať žalobcovi ako zamestnancovi výpoveď.

26. K odvolacej námietke žalobcu, že „neprekrytie“ horných dýchacích ciest v čase od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX je síce porušením podzákonného aktu, ale nie je porušením povinnosti uloženej zákonom, odvolací súd uvádza, že v roku XXXX na celom svete prebiehala pandémia koronavírusu (Covid-19). Ľudský život a ochrana života a zdravia je maximálnou hodnotou chránenou právnymi predpismi a ich ochrana patrí do základných práv. Rúško, odstup, očkovanie testovanie PCR testami a AG testami nepochybne v čase pandémie patrili medzi opatrenia imunizačného charakteru, ktorého cieľom bolo okrem iného znížiť až odstrániť výskyt prenosných ochorení. Len v priebehu roku 2020 pandémie koronavírusu Covid-19 spôsobila na Slovensku smrť viac ako 11.000 ľudí. Veda a výskum v súčasnej dobe neponúkli spoločnosti namiesto zníženia mobility tzv. ROR (rúško - odstup - ruky), PCR testov a AG testov, resp. očkovania, iné efektívnejšie opatrenia, ktoré by boli zabezpečili ochranu života občanov Slovenskej republiky.

27. Život je prirodzené právo vlastné každému jednotlivcovi a štát prostredníctvom legislatívy nielen právo na život zohľadňuje a chráni každého v jeho nerušenom výkone, ale tiež zabezpečuje všetko nevyhnutné pre podporu práva na život (porov. Blackstone, W. Commentaries on the Laws of England. Book the First. Oxford: Clarendon Press, 1776, p. 129, 131). Život človeka je najväčšia, najposvätejšia z hodnôt, ktoré definujú človeka a ochranu ktorej na seba vzťahol štát (porov. Stahl, Friedrich Julius. Die Philosophie des Rechts. Zweiter Band. Zweite Abtheilung. Heidelberg: Verlag der akademischen Buchhandlung J. C. B. Mohr, 1846. s. 540).

Právo na život ako základné univerzálne právo človeka sa opiera o čl. 12 ústavy, ktorý zdôrazňuje rovnosť všetkých ľudí v realizácii tohto práva, jeho nedotknuteľnosť, nescudziteľnosť, nepremičateľnosť a nezrušiteľnosť. Ústava v čl. 15 ods. 1 formuluje právo na život všeobecne, pričom v odsekoch 2 a 3 možno vidieť jeho konkretizáciu. Formulácia ochrany práva na život v ústave zabezpečuje priamu aplikovateľnosť, pretože neobsahuje odkaz na konkrétnu vnútroštátnu úpravu v právnych normách nižšej právnej sily. Cieľom čl. 15 ods. 1 ústavy je zabezpečiť ochranu jednotlivca pred akýmkoľvek pozbavením života. Druhý odsek citovaného článku explicitne zakazuje také konanie, ktorým by bol iný zbavený života. Uvedená norma chráni každý ľudský život proti ostatným subjektom pred úmyselnými i nedbanlivostnými zásahmi smerujúcimi proti životu s výnimkou prípadov podľa odseku 4 citovaného článku.

V zmysle judikatúry ústavného súdu sa právo na život považuje za vstupnú bránu a pilier celého systému ochrany základných práv a slobôd. Právny poriadok Slovenskej republiky chráni ľudský život ako kľúčovú hodnotu právneho štátu (porov. nález ústavného súdu PL. ÚS 12/01 zo 4. decembra 2007). Porušenie práva na život patrí k najzávažnejším porušeniam ľudských práv a slobôd a neexistuje spôsob, ako toto porušenie zvrátiť, reparovať, odškodniť. Účel a rozsah ochrany práva na život, aj práva nebyť pozbavený života je aj predmetom úpravy medzinárodných dohôd, v duchu ktorých je potrebné vykladať aj našu ústavnú úpravu. Štrasburské orgány ochrany práva priznali vo všetkých svojich rozhodnutiach právo na život výsadné postavenie ako jednému z najdôležitejších ustanovení dohovoru. Predmet a účel dohovoru ako nástroja na ochranu individuálnych ľudských bytostí vyžaduje, aby čl. 2 dohovoru bol interpretovaný a aplikovaný takým spôsobom, aby jeho záruky boli praktické a účinné.

Základné princípy práva na život a jeho ochrany vyplývajú okrem iného z rozsudkov Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESL“P“) vo veciach: L.C.B. proti Spojenému kráľovstvu, sťažnosť č. 23413/94, rozsudok z 09.06.1998; Osman proti Spojenému kráľovstvu, sťažnosť č. 23452/94, rozsudok z 28.10.1998; Cemil Kilic proti Turecku a Mahmut Kaya proti Turecku, sťažnosti č. 22492/93 a 22535/93, rozsudok z 28.3.2000; Ismail Ertak proti Turecku, sťažnosť č. 20764/92, rozsudok z

09.05.2000; Velikova proti Bulharsku, č. 41488/98, rozsudok zo 16.05.2000; Akkoc proti Turecku, sťažnosti č. 22947/93 a 22948/93, rozsudok z 10.10.2000, Tas proti Turecku, sťažnosť č. 24396/94, rozsudok zo 14.11.2000, Gul proti Turecku, sťažnosť č. 22676/93, rozsudok zo 14.12.2000; Keenan proti Spojenému kráľovstvu, sťažnosť č. 27229/95, rozsudok z 03.04.2001, Tanli proti Turecku, sťažnosť č. 26129/95, rozsudok z 10.04.2001; Calvelli a Ciglio proti Taliansku, sťažnosť č. 32967/96, rozsudok zo 17.1.2002; Abdurrahman Orak proti Turecku, sťažnosť č. 31889/96, rozsudok zo 14.2.2002; Paul a Andrey Edwards proti Spojenému kráľovstvu, sťažnosť č. 46477/99, rozsudok zo 14.03.2002; Sabukterin proti Turecku, sťažnosť č. 27243/95, rozsudok z 19.03.2002; Mc Shane proti Spojenému kráľovstvu, sťažnosť č. 43290/98, rozsudok z 28.05.2002; Oneryildiz proti Turecku, sťažnosť č. 48939/99, rozsudok z 18.06.2002; a Mastromatteo proti Taliansku, sťažnosť č. 37703/97, rozsudok z 24.10.2002, ako aj z rozhodnutí o prijateľnosti sťažností vo veciach Bromily proti Spojenému kráľovstvu, sťažnosť č. 33747/96, rozhodnutie z 23.11.1999, a Younger proti Spojenému kráľovstvu, sťažnosť č. 57420/00, rozhodnutie zo 07.01.2003. Článok 15 ods. 1 a 2 ústavy (čl. 2 dohovoru) ukladá štátu povinnosť zdržať sa úmyselného a nezákonného zbavenia života, ale tiež prijať príslušné kroky k ochrane života osôb, ktoré sa nachádzajú v ich jurisdikcii. Z práva na život vyplývajú pre štát dve základné pozitívne povinnosti: (i) povinnosť chrániť život a (ii) povinnosť zabezpečiť vyšetrenie, resp. objasnenie okolností straty života, vyvodenie zodpovednosti a poskytnutie nápravy (tzv. procesná povinnosť).

Pri povinnosti chrániť život ide najmä o primárnu povinnosť v rámci vertikálnych vzťahov (štát - občan) zabezpečiť právo na život účinnými právnymi prostriedkami v jednotlivých oblastiach spoločenského života, spoločenských vzťahov, ktoré najužšie súvisia so životom človeka - napr. v oblasti medicíny, verejného zdravia, trestnej politiky, bezpečnosti občanov a štátu a pod. V horizontálnych vzťahoch (občan - občan) ide najmä o prijímanie trestnoprávných ustanovení na účely odstrašenia od spáchania trestných činov vedúcich k pozbaveniu života jednotlivca, ktoré podporuje právno-vynucovací mechanizmus na prevenciu, potlačenie a sankcionovanie porušení uvedených ustanovení. Za splnenia určitých podmienok štáty musia prijať účinné preventívne opatrenia k ochrane jednotlivca, ktorého život je ohrozený trestným konaním iného jednotlivca.

28. Z vykonaného dokazovania správne ustálil súd prvej inštancie, že žalobca sa dopustil opakovaného menej závažného porušenia pracovnej disciplíny, keď pri výkone funkcie učiteľa opakovane úmyselne porušil svoju povinnosť používať preventívnu ochrannú pomôcku rúško, za účelom prekrytia horných dýchacích ciest, čím jeho konanie v čase od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX malo zásadný vplyv na zabezpečenie BOZP žiakov a zamestnancov školy. Žalobca nerešpektoval opatrenia Úradu verejného zdravotníctva SR, nerešpektoval rozhodnutia a nariadenia Ministerstva školy, vedy, výskumu a športu SR, nerešpektoval Príkazný list riaditeľa školy č. X/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX a neuposlúchol príkaz priameho nadriadeného - riaditeľa školy o nasadení si rúška na tvár. Preto konanie žalobcu bez akýchkoľvek pochybností možno považovať za porušenie pracovnej disciplíny v zmysle ust. § 81 písm. a), c) Zákonníka práce. Pracovnú disciplínu žalobca v čase od XX.XX. do XX.XX.XXXX opakovane porušoval aj napriek písomnému upozorneniu zo strany zamestnávateľa s možnosťou pristúpenia žalovaného ako zamestnávateľa dať žalobcovi ako zamestnancovi výpoveď.

29. Pokiaľ za takejto situácie súd považoval konanie žalobcu za menej závažné porušenie pracovnej disciplíny a z uvedeného dôvodu aj výpoveď za danú v súlade s ustanoveniami Zákonníka práce, rozhodol podľa názoru odvolacieho súdu správne v súlade so zisteným skutkovým stavom a ust. § 63 ods. 1 písm. e) v spojení s ust. § 81 písm. a), c) Zákonníka práce.

30. K odvolacej námietke žalobcu týkajúcej sa zastupovania žalobcu H. G. X., odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 9Cpr/4/2023-333 z 22.11.2023, ktorým súd nepripustil zastupovanie žalobcu H.. G. X.. Ak teda súd prvej inštancie v spomínanom uznesení nepripustil zastupovanie žalobcu H.. G. X. „v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9Cpr/4/2023“, uvedené je potrebné považovať za vylúčenie zastupovania žalobcu H.. X. pre celé konanie, vrátane odvolacieho konania. Navyiac v odvolacom konaní žalobca na základe plnomocenstva zo dňa XX.XX.XXXX udelil plnomocenstvo H.. R. E., advokátovi, ktorým žalobca splnomocnil advokáta H.. R. E. na zastupovanie žalobcu v konaní 9Cpr/4/2023 Okresného súdu Prešov a vo všetkých veciach a konaniach s tým súvisiacich (č. I. 382 spisu).

31. S ohľadom na vyššie uvedené konštatovanie považuje odvolací súd skutkové i právne závery súdu prvej inštancie za vecne správne, preto napadnutý rozsudok potvrdil postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho i dovolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 453 ods. 3, § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Odvolanie žalobcu nebolo ani po rozhodnutí dovolacieho súdu posúdené ako dôvodné a napadnutý rozsudok bol potvrdený ako vecne správny. S ohľadom na procesný úspech žalovaného v odvolacom konaní, mu patrí nárok na náhradu trov odvolacieho i dovolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

33. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 10 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 odsek 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 odsek 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).